

- 3) Lze výše uvedená nařízení vykládat v tom smyslu, že na podporu nemá právo zemědělský producent, jehož zemědělský podnik se sice nachází na území Společenství, avšak hodlá v budoucnosti ukončit svou činnost (po využití podpory)?
- 4) Jak je třeba vykládat podle obou výše uvedených nařízeních právní režim vyplývající z vnitrostátních právních předpisů členských států?
- 5) Zahrnuje právní režim podle vnitrostátních právních předpisů jednotlivých členských států také právní režim, který odpovídá případnému způsobu ukončení činnosti ze strany zemědělského producenta (skupiny)? Maďarské právo upravuje různé právní režimy pro případné ukončení činnosti (řízení o pozastavení plateb, úpadkové a likvidační řízení).
- 6) Lze upravit odlišně a naprosto nezávisle požadavky pro žádost o jednotnou platbu (Společenství) na plochu a požadavky pro žádost o doplňující vnitrostátní podporu? Jaká souvislost existuje (může existovat) mezi zásadami, systematickou a cíli obou druhů podpor?
- 7) Lze vyloučit z doplňující vnitrostátní podpory skupinu (osobu), která jinak splňuje požadavky na jednotnou platbu Společenství na plochu?
- 8) Vztahuje se nařízení Rady (ES) č. 1259/1999 na základě svého článku 1 také na doplňující vnitrostátní podpory vzhledem k tomu, že to, co EZOZF financuje pouze částečně, je následně financováno prostřednictvím doplňující vnitrostátní podpory?
- 9) Má zemědělský producent, jehož právně i fakticky fungující zemědělský podnik se nachází se na území Společenství, právo na doplňující vnitrostátní podporu?
- 10) Pokud vnitrostátní právo obsahuje zvláštní úpravu pro řízení o ukončení činnosti obchodních společností, je tato úprava relevantní z hlediska podpor Společenství (a doplňujících vnitrostátních podpor, které jsou s nimi spojeny)?
- 11) Lze právní předpisy Společenství a vnitrostátní právní předpisy, které se týkají společné zemědělské politiky, vykládat v tom smyslu, že musí tvořit komplexní právní systém, který lze vykládat jednotně a který funguje na základě totožných zásad a požadavků?
- 12) Lze působnost čl. 1 odst. 4 nařízení Rady (EHS) č. 3508/92 a čl. 10 písm. a) nařízení Rady (CE) č. 1259/1999 vykládat

v tom smyslu, že pokud jde o podpory, je naprosto nerozhodující jak úmysl zemědělského producenta ukončit v budoucnosti svou činnost, tak právní režim, jež tomuto úmyslu odpovídá?

(¹) Nařízení Rady (EHS) č. 3508/92 ze dne 27. listopadu 1992 o zavedení integrovaného administrativního a kontrolního systému pro některé režimy podpor Společenství (Úř. věst. L 355, s. 1)

(²) Nařízení Rady (ES) č. 1259/1999 ze dne 17. května 1999, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky (Úř. věst. L 160, s. 113)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 4. března 2010 — Frisdranken Industrie Winters BV v. Red Bull GmbH

(Věc C-119/10)

(2010/C 134/35)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Frisdranken Industrie Winters BV

Žalovaná: Red Bull GmbH

Předběžné otázky

1) a) Musí být pouhé „plnění“ obalů, které jsou opatřeny označením [ochrannou známkou nápojů Bullfighter, Pittbull, Red Horn později změněno na Long Horn a Live Wire], považováno za užívání tohoto označení v obchodním styku ve smyslu článku 5 směrnice o ochranných známkách (¹), i když toto plnění představuje službu pro a z pověření třetí osoby sloužící k rozlišení výrobků této třetí osoby?

b) Je pro zodpovězení otázky uvedené pod bodem č. 1 písm. a) rozhodné, zda se jedná o protiprávní jednání ve smyslu čl. 5 odst. 1 písm. a) nebo b) směrnice o ochranných známkách?

2) V případě kladné odpovědi na otázku č. 1. písm. a): může být užívání označení v zemích Beneluxu zakázáno podle čl. 5 směrnice o ochranných známkách také tehdy, pokud jsou výrobky označené tímto označením určeny výhradně pro vývoz do států mimo a) země Beneluxu nebo b) Evropskou unii a v rámci uvedených území — s výjimkou podniku, který provedl plnění výrobků — se nedostanou do kontaktu s veřejností?

3) V případě kladné odpovědi na otázku č. 2 [písm. a) nebo b)]: Jaké měřítko má být použito při přezkumu, zda došlo k porušení práv z ochranné známky: Je rozhodující vnímání (průměrně informovaného, opatrného a rozumného) spotřebitele v zemích Beneluxu (resp. v Evropské unii) — který pak za daných okolností může být určen toliko na fiktivním nebo abstraktním základě, nebo je třeba v této souvislosti vycházet z jiného měřítka, například z vnímání spotřebitele, který pochází ze státu, do kterého se dané zboží vyváží?

(¹) První směrnice Rady ze dne 21. prosince 1988, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. L 40, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 92).

Žaloba podaná dne 5. března 2010 — Evropská komise v. Rada Evropské unie

(Věc C-121/10)

(2010/C 134/36)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: V. Di Bucci, L. Flynn, A. Stobiecka-Kuik, K. Walkerová, zmocněnci)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání žalobkyně

— Zrušit rozhodnutí Rady 2009/1017/EU ze dne 22. prosince 2009 o poskytování státní podpory orgány Maďarské republiky na nákup zemědělské půdy v době od 1. ledna 2010 do 31. prosince 2013 (¹);

— uložit Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přijetím napadeného rozhodnutí Rada zvrátila rozhodnutí Komise vyplývající z návrhu potřebných opatření uvedených v bodě 196 pokynů z roku 2007 týkajících se zemědělského sektoru a jeho bezpodmínečného přijetí Maďarskem, kterým byla posledně uvedenému uložena povinnost ukončit nejpozději k 31. prosinci 2009 stávající režim podpor na nákup zemědělské půdy. Za výjimečných okolností totiž Rada povolila Maďarsku zachovat tento režim až do uplynutí platnosti pokynů z roku 2007 týkajících se zemědělského sektoru, tedy do 31. prosince 2013. Okolnosti uváděné Radou k odůvodnění jejího rozhodnutí nejsou zjevně výjimečnými okolnostmi, které by mohly odůvodnit napadené rozhodnutí a nezohledňují rozhodnutí Komise týkající se tohoto režimu.

Komise na podporu své žaloby na neplatnost uvádí čtyři žalobní důvody:

- Zprvce se domnívá, že Rada neměla pravomoc jednat podle čl. 108 odst. 2 třetího pododstavce SFEU, neboť podpora, kterou schválila, byla stávající podporou, jež se Maďarsko, když přijalo potřebná opatření, která mu byla navržena Komisí, zavázalo ukončit ke konci roku 2009.
- Zadruhé se Rada dopustila zneužití pravomoci, když se pokoušela neutralizovat postoj Komise ohledně podpor, které Maďarsko mohlo zachovat do konce roku 2009, nikoli však po této době, tím, že povolila uplatňovat tyto podpory až do roku 2013.
- Zatřetí byla přijetím napadeného rozhodnutí porušena zásada loajální spolupráce, která se použije na členské státy a rovněž na orgány. Rada svým rozhodnutím zprostila Maďarsko jeho povinnosti spolupracovat s Komisí, pokud jde o potřebná opatření přijatá tímto členským státem, v rámci spolupráce zakotvené v čl. 108 odst. 2 SFEU, v případě stávající podpory na nákup zemědělské půdy.
- Svým posledním žalobním důvodem Komise tvrdí, že se Rada dopustila zjevně nesprávného posouzení, jelikož měla za to, že byly dány výjimečné okolnosti odůvodňující přijetí schváleného opatření.

(¹) Úř. věst. L 348, s. 55